

[Holstein.]

Stat. Jeg minder det ærede Medlem Hr. Schmidt om, at det ikke er længe siden, jeg tror, det var i Fjor, han i en Tale her fremhævede og med Rette fremhævede, at „Loyalitet“ — det er et Citat — „over for den danske Stat kan med Rette kræves.“ Jeg skal ikke forlange Loyalitetserklæringer og har heller ikke gjort det, men jeg har altsaa det ærede Medlem Hr. Schmidts egne Ord for, at Loyalitet, Statsloyalitet i Gerning over for den danske Stat kan med Rette kræves af det tyske Mindretal. Jeg synes ikke altid denne Loyalitet udvises paa forstaaelig og anerkendelsesværdig Maade i Gerning fra det tyske Mindretals Side.

Jeg har ikke sagt, at den danske Mindretalslovgivning var en Gave til det tyske Mindretal. Nej, jeg har sagt, at den mest liberale Mindretalslovgivning, som jeg tror der findes i Øjeblikkets Europa, blev givet af den danske Stat med det loyale Ønske, at den skulde blive Formidlings- og Brobygningsværk mellem Dansk og Tysk, blev givet ud fra den Forudsætning, at naar Grænsen i Sønderjylland var blevet draget saa snøvert, som den er nationalt og paa Grundlag af en Folkeafstemning som den, der har fundet Sted, var der naturligt Grundlag for ved en liberal Mindretalslovgivning at skabe Brobygning og Forstaaelse og Udsoning med det tyske Mindretal. Det har jeg sagt, og saa har jeg føjet til, at jeg synes, at denne Mindretalslovgivning af det tyske Mindretal benyttes paa en Maade, som strider ikke saa lidt mod Forudsætningerne fra dansk Side og ogsaa strider mod det, som siges fra tysk Side at være de officielle Ønsker med Hensyn til Forholdet mellem Dansk og Tysk.

Første Næstformand (Vanggaard): Det ærede Medlem Hr. A. Svensson har Ordet for en kort Bemærkning.

A. Svensson: Jeg kunde, som jeg før sagde, have haft et og andet at bemærke til det Indlæg, det ærede Medlem Hr. Schmidt fremkom med. Jeg skal nøjes med en ganske enkelt Ting. Det ærede Medlem besværede sig over, at der var forefaldet et Tilfælde paa Toftlund-Egnen, saa vidt jeg husker, hvor en tysksindet Enke skulde have faaet Tilbud om Opholdstilladelse mod, at hun skulde tage sine Børn ud af den tyske eller tysksprogede Skole. Jeg tænker, vi kan sagtens være enige om, at hvis noget saadant er forefaldet, er det utilbørligt. Men jeg vil nævne noget andet i denne Forbindelse, nemlig at jeg for nogle

Dage siden modtog et Brev, hvori det hedder — jeg nævner ikke Navnet og ikke Stednavnet, men Brevet ligger til Eftersyn:

„Der var en Mand hos mig i Dag, ledsaget af en af vore gode Mænd Mandens Navn er X., født i — Kommune, nu boende i — Kommune, har en Ejendom stor 18 ha, Besætning 4 Køer, Ejendommen er mager Sandjord. Han har det som saa mange andre med ham, er fattig. Han har mistet sin Hest i Efteraaret, saa vidt jeg forstod, nu staar han og mangler Penge til at købe en Hest for, og nu har man fra tysk Side gjort ham det Tilbud, at naar han vilde sætte sine Børn, en Dreng paa 13 Aar og en Pige paa 11 Aar, i den tyske Skole, vilde man hjælpe ham med Besætning. Det bemærkes, at to af hans Naboer har paa den Konto, at de har sat deres Børn i den tyske Skole, modtaget Hjælp. X. trykker sig ved paa den Maade at sælge sin Selvstændighed, og jeg tror i Grunden ikke, han gør det, ihvor det gaar. Kan De give mig Raad eller Adresse, hvor jeg eventuelt kan henvende mig for at hjælpe Manden. Han har de bedste anbefalinger.“

Det er, synes jeg, et Supplement til det ærede Medlem Hr. Schmidts Besværing, som det er værd at tage med, og jeg haaber oprigtigt, at det ærede Medlem Hr. Schmidt vil være i Stand til omgaaende paa det skarpeste at tage Afstand fra det, jeg her har gjort Tinget bekendt med.

Første Næstformand (Vanggaard): Det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen har Ordet for en kort Bemærkning.

J. P. Nielsen: Jeg vilde bare gøre opmærksom paa, at det ærede Medlem Hr. A. Svensson kan naturligvis ikke danne nogen Undtagelse her i Rigsdagen ved at faa tildelt en længere Taletid, medmindre man undtager de andre sønderjyske Repræsentanter, saaledes at vi andre fra Sønderjylland ogsaa faar længere Taletid.

Første Næstformand (Vanggaard): Maa jeg bemærke, at det er Formandens Sag at afgøre, om et Medlem, naar han inden et Mødes Begyndelse henvender sig med Forespørgsel om forlænget Taletid, kan faa en saadan forlænget Taletid. Formanden har bevilget det ærede Medlem Hr. A. Svensson forlænget Taletid.

J. P. Nielsen: Saa kan vi formentlig melde os næste Gang og faa forlænget Taletid. (*Ole Bjørn Kraft:* Lav den umulige